

L'episcopat polonès sobre "El Codi Da Vinci"

Tenint en compte que l'autor del llibre barreja amb absoluta llibertat dades històriques amb el producte de la seva imaginació, presentant tot amb un vernís científic, com a president de la Comissió Científica de la Conferència Episcopal Polonesa em sento en l'obligació de prendre posició al respecte.

16/05/2006

Una productora nord-americana va informar que durà a la pantalla la novel·la de Dan Brown “Codi da Vinci” Aquest llibre anticatòlic ha estat traduït a desenes d'idiomes i venut en milions d'exemplars. Tenint en compte que l'autor de la novel·la barreja amb absoluta llibertat dades històriques amb el producte de la seva imaginació, presentant tot amb vestidura científica, com a president de la Comissió Científica de la Conferència Episcopal Polonesa estic en l'obligació de prendre posició sobre això. Per a milions de persones aquesta novel·la és la primera font de coneixement, i tal vegada l'única, de la història de l'Església i de la doctrina cristiana. Presentar aquests àmbits de manera enganyosa pot tenir conseqüències molt greus.

La novel·la inclou almenys les següents falsedats històriques i teològiques:

1 . En els principis els cristians no creien en la divinitat de Jesucrist. El dogma va ser imposat per motius polítics per Constantí en el concili de Nicea l'any 325

2 . Jesucrist no va viure el celibat. La seva “dona” era Maria Magdalena, a qui va confiar la direcció de l'Església. Van tenir descendents que van donar origen a la dinastia dels merovingis, amb qui l'autor fa coincidir el sant Greal.

3 . Jesucrist i Maria Magdalena representaven segons l'autor la bipolaritat masculina-femenina (com Mart i Atenes, Isis i Osiris). Els primers deixebles reconeixien la divinitat femenina. A aquesta divinitat femenina donaven i donen cult en la secreta organització cridada “Priorat de Sió”, a la qual segons l'autor pertanyeria Leonardo da Vinci.

4 . Segons l'autor, l'Església catòlica creada per Constantí l'any 325 va perseguir durant segles als adoradors de la feminitat. Per aquest motiu van ser condemnades a la foguera milers de bruixes, van ser destruïts tots els “evangelis” gnòstics deixant només quatre, aquells que convenien a l'Església. Segons l'autor de la novel·la, l'Església tracta d'impedir que els herois de la novel·la descobreixin al món la veritat que han descobert, això és que el Greal són els fills de Jesús i Maria Magdalena i que el primer déu dels “gnòstics cristians” era una dona.

Tenint en compte les investigacions històriques, cal dir amb tota certesa que els evangelis de Mateu, Marc, Lluc i Joan, com altres textos del Nou Testament, tenien total acceptació entre els primers cristians i per aquest motiu es van introduir en el cànon de la Bíblia. Aquests textos són coneguts en citacions molt antigues i

han estat acceptats per l'Església com a autèntics. Cal recordar que altres textos antics (per exemple els de Plató o d'Aristòtil) ens han arribat a través de còpies molt posteriors i no obstant això ningú els qüestiona.

Aquests textos autèntics que formen part de la Bíblia presenten Jesucrist com Déu i que per aquest motiu va ser crucificat. Seria absurd que els primers cristians lliuessin la seva vida per algú que només era un home. El testimoniatge dels màrtirs dels primers temps, també dels temps de Constantí, confirma la fe dels primers cristians en la divinitat del Crist: precisament l'autoritat civil romana pretenia que renunciessin a aquest aspecte de la fe, donant culte als déus romans.

Al costat dels textos canònics, en els primers segles apareixen textos apòcrifs (amb freqüència fruit de la fantasia) tenint només com teló de

fons la persona i l'ensenyament de Jesucrist. Aquests textos amb freqüència s'inspiraven en textos pagans i en sistemes de pensament gnòstics, rebutjant allò que en el cristianisme era difícil d'acceptar (per exemple divinitat i el celibat de Jesucrist). La popularitat de la novel·la “Codi da Vinci” en part és fruit de l'afany de lucre i de la recerca de popularitat. Aquesta novel·la recorre a fonts estranyes a la primitiva cristiandat. Per desgràcia, a causa de la ignorància religiosa aquest tipus de llibres troben acceptació en un públic ampli.

Rebutjant explicacions racionals, Dan Brown i autors similars aprofiten ideologies i cultes com New Age, ocultisme, teories del complot, neopaganisme, astrologia, idees de les cultures orientals i hindús així com el feminisme per a crear un quadre suggeridor altament manipulatiu, que té com fi desacreditar

a l'Església catòlica. En el seu lloc es glorifica a la maçoneria juntament amb la seva visió esotèrica del món.

Al llibre vam trobar també errors històrics garrafals. Per exemple les dades sobre el concili de Nicea, les croades, la inquisició, l'ordre dels templers o sobre les obres d'art. Amb freqüència es descriu personatges històrics amb biografies fictícies.

Sembla que l'edició de d'alguns milions i la posada en pantalla, a més de desacreditar a l'Església catòlica, portarà grans guanys a l'autor i als editors. Després de l'aparició d'aquest llibre va créixer la venda i l'edició de llibres pseudo-científics sobre l'Església, els gnòstics, la literatura feminista i sobre les deesses paganes.

Amb tota claredat cal afirmar que aquestes iniciatives lucratives falsegen la veritat històrica i teològica i des d'un punt de vista ètic

no es poden justificar i han de ser condemnades.

A més, el fenomen l'exemple del qual és la novel·la de Dan Brown és un botó de mostra d'una trista realitat, això és, l'actual tendència a la irracionalitat i la ruptura amb la raó que el cristianisme ha defensat durant dos mil·lennis.

29 d'abril (festa de Santa Caterina de Sena) del 2005.

+ Stanislaw Wielgus

President del Consell Científic de la Conferència Episcopal Polonesa.

Bisbe de Plock (Polònia)

polones-sobre-el-codi-da-vinci/
(24/02/2026)